

Crestinii alesi- Cine merge in cer si cine merge in iad?

Scopul fiecarui crestin adevarat, este viata vesnica alaturi de Dumnezeu in ceruri. Toti oamenii isi doresc asta normal, dar putini sunt pregatiti sa renunte la tentatiile acestei lumi si sa mearga pe calea ingusta care duce la Dumnezeu. Exista peste un miliard de crestini pe pamant(evanghelici, catolici, penticostali, baptisti, mormoni si alte secte), si chiar altii care nu sunt crestini spun ca ei cred intr-un anume Dumnezeu, care este in ceruri dar nu in Biblie care e legata de legi. Ei amesteca budismul cu crestinismul pentru ca aceasta e religia care gaseste cei mai multi adepti.

De aceea se pune intrebarea cine are adevarata religie si cine la sfarsitul calatoriei sale va merge la Dumnezeu. Isus vorbeste despre cei alesi:

Matei 20,16:

16. Tot asa, cei din urma vor fi cei dintai, si cei dintai vor fi cei din urma; pentru ca multi sunt chemati, dar putini sunt alesi."

Cine crede ce este bine, corect si cine face ce este bine? Aceasta e intrebarea care duce la pocainta si la viata vesnica in Paradis.

Mai intai trebuie sa stabilim clar: Exista un Dumnezeu care are un Fiu, Isus, care a murit pentru pacatele noastre si numai prin El putem veni la Dumnezeu, exista Duhul Sfânt, Duhul lui Dumnezeu, care ii conduce pe copiii Lui, ii invata si ii ocroteste. Dumnezeu are un Fiu si un Duh. Deci este un Dumnezeu format din 3 persoane, trinitar, si nu putem sa lasam la o parte pe unul din ei dar nici nu putem da atentia unuia mai mult ca celorlalte persoane , pentru ca fiecare isi are sarcina lui. Daca lipseste unul din ei atunci lipseste credinta , ca si la un trepied. Sau daca eun picior prea scurt, cel care sta pe el, cade. Dar mai mult despre aceasta in studiul biblic cu tema "Trinitate".

Asa cum am mentionat mai sus, cred multi in Dumnezeu ca si Dumnezeu. Aici sunt toti crestinii de acord. Dar daca patrundem mai adanc in toate felurile de religie crestina atunci vedem diferentele: catolicii L-au inlocuit pe Isus cu Maria si pe Duhul Sfânt cu papa. Deci la ei lipsesc 2 picioare din 3. Astfel, trepiedul cade. Penticostalii ii dau Duhului Sfânt prea multa prioritate si il neglijeaza pe Dumnezeu si Isus. Mai multe despre aceasta tema in studiul "Penticostalii, carismaticii si vorbirea in limbi". Aici sunt un picior prea scurt sau unul prea lung, depinde de perspectiva. Marea despartire a existat atunci cand biserica catolica s-a despartit de prima Biserica, de biserica apostolilor, asa cum au lasat-o acestia, pentru ca romanii au amestecat credinta cu lucruri pagane si au lasat de o parte multe lucruri importante. Asa putem vedea primele greseli.

Inainte ca sa mergem mai departe trebuie sa sa stim ca exista doua feluri de crestini: crestini adevarati si crestini de forma, cei alesi si cei chemati.

Cum a spus si Domnul Isus exista cei chemati din care putini sunt alesi. Acest lucru inseamna ca cei mai multi dintre crestini nu sunt crestini cu adevarat ci numai de forma, cred numai cu buzele dar nu sunt faptasi ai Cuvantului, cei care il infaptuiesc. Ei spun ca ar fi crestini dar nu fac ceea ce le spune Dumnezeu in Biblie sa faca. Sau fac multe din ceea ce spune Dumnezeu dar nu tot sau un singur lucru nu il fac.

Intre a "NU FACE NIMIC" si "TOTUL DAR UN SINGUR LUCRU NU" exista o scala fara trepte. Dar toti apartin diavolului. Pentru ca daca au implinit totul din Biblie, dar nu au lasat

minciuna tot sunt mincinosi. Dupa Cuvantul Lui Dumnezeu mincinosii merg in iad, deci e foarte simplu.

Dar exista aceia care fac pacate foarte subtil sau rafinat, care sunt credinciosi dar inca mai traiesc in pacat. Sistemul lor este scuza. Pentru ca nu se refera la pacate care sunt scrise in Biblie ci pe care noua ni le-a lasat Dumnezeu sa le judecam, cu toate ca si in Biblie exista o directie cu privire la acele pacate. Acestea sunt numite pacate la limita. Deci, inseamna ca aceste pacate nu sunt denumite concret in Biblie ca si pacat. Daca mai au si o scuza buna sau o intretare, sa zicem buna din Biblie, pot spune ca sunt in ordine, cu toate ca granita de a o hotari singuri daca e pacat sau nu e deja trecuta. Aceste intretari le au multi crestini, si asa pot sa isi continue viata pacatoasa. Exact ca un lup in piele de oaie. Sau daca acoperim petele murdar de pe o haina cu o haina alba. Cateva exemple de astfel de pacate la granita:

1. Muzica:

Cu aceasta ma refer la muzica din lume cu melodiile moderne care exista din anii 50. Printre acestea se numara muzica Rock, Hardrock, pop, punk, Techno. Inceputurile la astfel de stil de muzica au legatura cu rebeliunea lui Satan impotriva ordinii normale cum ar fi feminismul in care femeile vor sa fie mai presus de barbati, moda, o educatie toleranta a copiilor prin care acestia sunt total rebeli impotriva parintilor, libertatea sexuala prin care fiecare poate avea relatii cu oricine, homosexualitatea, s.a.m.d. De aceea si muzica ridica in slavi temele mentionate mai sus si ne propun sa ne adaptam si noi acestora. Crestinii cei de forma se uita cu invidie la lume si aduc in adunarile lor acest fel de muzica si schimba numai textul. Dar asta nu face din acea muzica lumeasca, muzica dumnezeiasca. Dintr-un pacat nu putem face o jumătate de pacat, si cealalta jumătate sa o umplem cu ceva din Dumnezeu. Nu putem lega sfintenia de pacat, asa cum nu putem lega pe Dumnezeu de Satana. Dar multi cred ca aceasta unire nu e pacat. Numai Dumnezeu ar trebui sa fie slavita prin muzica. Dar sensul muzicii si originea muzicii il dau la o parte si nu le place acest lucru sau nu vor sa recunoasca pentru ca sa nu fie etichetati ca si necredinciosi si ca sa nu li se spuna ca din aceasta cauza vor merge in iad.

2. Ecumenism:

Aceste aliante cu alte religii sunt vazute de multe adunari ca si ceva pozitiv. Multi dintre membrii cum ar fi din adunari baptiste, nici nu stiu ca sunt ecumenici. Si nici macar nu stiu ce inseamna acest lucru. Si daca stiu ce inseamna ecumenism atunci ei spun ca doar avem toti acelasi Dumnezeu si numai pentru ca ceilalti in unele directii dn Biblie gandesc altfel nu e ceva rau, sau spun ca vor sa ii aduca pe ceilalti pe calea dreapta. Insa oricum ar fi scuza lor, fapt e ca Dumnezeu si Belial nu au nimic in comun. Sau cum scrie in 1 Corinteni 5,9-13:

9. V-am scris in epistola mea sa n-aveti nicio legatura cu curvarii.

10. Insa n-am inteles cu curvarii lumii acesteia, sau cu cei lacomi de bani, sau cu cei hrapareti, sau cu cei ce se inchina la idoli, fiindca atunci ar trebui sa iesiti din lume.

11. Ci v-am scris sa n-aveti niciun fel de legaturi cu vreunul care, macar ca isi zice "frate", totusi este curvar, sau lacom de bani, sau inchinator la idoli, sau defaimator, sau betiv, sau hraparet; cu un astfel de om nu trebuie nici sa mancati.

12. In adevar, ce am eu sa judec pe cei de afara? Nu este datorita voastra sa judecati pe cei dinauntru?

13. Cat despre cei de afara, ii judeca Dumnezeu. Dati afara, dar, din mijlocul vostru pe raul acela.

Cu aceste versete e spus totul clar si nu trebuie nimic adaugat.

3. Moda:

Aceasta tema este una sensibilă, pentru că mulți se ceartă în adunări și au făcut chiar legi interne. Dar și aici e valabilă originea și sensul îmbrăcăminte. Se spune că "haina îl face pe om". Înseamnă că așa cum mă îmbrac așa îmi arăt caracterul sau personalitatea. În acest lucru se reflectează comportamentul nostru. În ultimii 60 de ani s-a schimbat moda foarte mult și se arată tot mai mult din corpul uman. De aceea Pavel ne spune în 1 Timotei 2,9-10:

*9. Vreau, de asemenea, ca femeile să se roage îmbracate în chip cuviincios, cu rusine și sfiială; nu cu impletituri de păr, nici cu aur, nici cu margaritare, nici cu haine scumpe,
10. ci cu fapte bune, cum se cuvine femeilor care spun că sunt evlavioase.*

Dar nu e problema că se arată mult din piele, ci se arată formele corpului prin îmbrăcăminte prea strâmtă și astfel se atrag privirile asupra acelei persoane.

4. Educație:

Noua modă în educație spune: "Copiii sunt viitorul nostru". De aceea nu trebuie muștrați și trebuie să le permitem orice pentru a avea o copilărie frumoasă. Și să aibă grija de părinți când sunt bătrâni și bolnavi. Deci ai grija de copiii tăi bine ca să aibă ei grija de tine bine la bătrânețe. Dar exact opusul îl vedem. Pe vremuri nu existau azile de bătrâni. Atunci copii primeau o educație bună și se și ocupau de părinți bine la bătrânețe. În acele vremuri nu existau rebeliuni ale copiilor împotriva părinților, nu existau copii fără respect față de părinți și tineri nerespectoși față de stat sau de poliție. Cum era acest lucru posibil? Evrei 12, 4-11 ne spune cum funcționa educația în acele vremuri:

- 4. Voi nu v-ați împotrivit încă până la sânge, în luptă împotriva păcatului.*
- 5. Și ați uitat sfatul pe care vi-l da că unor fii: "Fiule, nu disprețui pedeapsa Domnului și nu-ți pierde inima când ești muștrat de El.*
- 6. Căci Domnul pedepsește pe cine-l iubește și bate cu năvia pe orice fiu pe care-l primește."*
- 7. Suferiți pedeapsa: Dumnezeu Se poartă cu voi ca și cu niște fii. Căci care este fiul pe care nu-l pedepsește tatăl?*
- 8. Dar, dacă sunteți scutiți de pedeapsă, de care totți au parte, sunteți niște feciori din curvie, iar nu fii.*
- 9. Și apoi, dacă părinții noștri trupesti ne-au pedepsit, și tot le-am dat cinstea cuvenită, nu trebuie oare cu atât mai mult să ne supunem Tatălui duhurilor, și să traim?*
- 10. Căci ei în adevăr ne pedepseau pentru puține zile, cum credeau ei că e bine; dar Dumnezeu ne pedepsește pentru binele nostru, ca să ne facă partasi sfinteniei Lui.*
- 11. Este adevărat că orice pedeapsă, deocamdată pare o pricină de întristare, și nu de bucurie; dar mai pe urmă aduce celor ce au trecut prin școala ei roada datatoare de pace a neprihănirii.*

Altfel spus părinții își pedepseau copiii dacă îi iubeau și această educație a adus roade pentru acei copii care au primit o astfel de educație. Căci numai așa au avut respect față de părinți și numai atunci s-au putut dezvolta corect. Dar diavolul încearcă și în această temă să aducă totul în haos, să facă dezordine acolo unde Dumnezeu a lăsat o anumită ordine. Sigur există și copii care nu au nevoie de pedeapsă. Dar sunt și alți copii care au nevoie pentru că sunt mai încapățanați prin caracterul lor. Dar trebuie să i formăm așa pe acești copii ca să nu devină ceva rău din ei mai târziu. Așa cum sunt faptele noastre, așa vor fi și copiii noștri. Așa cum îi educăm așa avem mai târziu binecuvântare sau blestem care vor veni asupra noastră. Vom culege ceea ce am semănat și prin educația copiilor noștri. Pentru aceia cărora copiii lor nu le

sunt indiferenti, ar trebui sa isi faca ganduri asupra Cuvantului lui Dumnezeu in aceasta privinta si sa actioneze asa cum trebuie.

5.Feminismul:

Nici pe femei nu le-a scutit diavolul in haosul lui. Asa cum a ispitit-o pe Eva in Gradina Edenului, asa le ispiteste pe femei azi. Dar azi mai mult, in mase prin medii care sunt foarte rapide. Pentru ca femeilor le este spus de 60 de ani ca sunt la fel ca si barbatii, si ca si ele au aceeasi autoritate si putere, indiferent daca in privat sau profesional. Mai intai au inceput acest lucru prin moda. Au inceput sa isi faca haine ca si barbatii, apoi nu si-au mai acoperit capul la rugaciune. Caci in 1 Corinteni 11,3-16 scrie ca o femeie sa isi acopere capul la rugaciune, pentru a arata ca e supusa sotului. Dar pentru ca femeia vrea sa fie egala cu barbatul, este clar ca au lasat acoperirea capului. In adunari inasa nu trebuie sa ne lasam inselati si sa lasam acest lucru sa ramana asa. Pentru ca asa, femeile fac rebeliune impotriva ordinii lui Dumnezeu si asa sunt impotriva legii Lui si asculta de diavol care ii conduce. Dumnezeu inasa spune in Efeseni 5,21-24:

21. Supuneti-va unii altora in frica lui Hristos.

22. Nevestelor, fiti supuse barbatilor vostri ca Domnului;

23. caci barbatul este capul nevestei, dupa cum si Hristos este Capul Bisericii, El, Mantuitorul trupului.

24. Si dupa cum Biserica este supusa lui Hristos, tot asa si nevestele sa fie supuse barbatilor lor in toate lucrurile.

Si daca nu se poate sluji la doi stapani, este clar faptul ca Dumnezeu isi intoarce fata de la acela care are un nou stapan, pe diavolul chiar daca nu Il mai asculta pe Dumnezeu numai intr-un singur lucru. Nu scrie nicaieri ca femeia care nu isi acopere capul la rugaciune merge in iad. Dar daca nu se trezesc nici atunci cand Dumnezeu le spune acest lucru, atunci ar trebui sa se trezeasca cand observa ca nu pot exista doi sefi in familie. De aceea exista asa de multe divorturi si putin se mai casatoresc azi. Femeile nu se mai pot supune barbatilor. Acest lucru duce numai la certuri in familie , pentruca si sotia vrea sa isi impuna voia. Acest lucru duce la divort, copiii sufera, exista procese. Dar si acest lucru este trecator.

Si nu scrie ca o femeie divortata merge in iad ci ca nu ar trebui sa faca acest lucru: 1 Corinteni 7,10-11:

10. Celor casatoriti le poruncesc nu eu, ci Domnul, ca nevasta sa nu se desparta de barbat.

11. (Daca este despartita, sa ramana nemaritata sau sa se impace cu barbatul ei.) Si nici barbatul sa nu-si lase nevasta.

Daca se merge in iad sau nu, trebuie sa hotarasca Dumnezeu. Dar asta va cadea in balanta daca divortul a fost ceva bun si de ce a fost facut. Mai mult despre acest lucru in tema "Feminismul".

Dar pana aici cu exemplele. Aceasta a fost partea cu crestinii de forma, pe care o sa o inchei. Indiferent de ce fel de pacate ascunse sau pacate de nimic avem, nu putem sa ne inselam singuri cu toate ca facem acest lucru cateodata. Inlauntrul nostru stim ca ceva nu e in ordine. Stim din ce anume motive ne-am pocait si ce scopuri urmarim si stim ca nu e bine lucrul acesta si stim totusi ca mergem in iad, pentru ca pe Dumnezeu bnu il putem pacali si nu putem gasi scuze.

Fapt e ca fiecare crestin fals stie ca e asa si ca el merge in iad.

Acum sa revenim la crestinii adevarati si sa vedem cum traiesc acestia ca sa poata avea viata vesnica.

Diferenta dintre crestini adevarati si cei falsi este ca, cei adevarati au Duhul Sfânt, care locuieste in ei si ii calauzeste in viata, ii atentioneaza cu privire la pacat, ii ocroteste si ii invata in intelepciune si in Cuvantul Lui Dumnezeu. Pentru a avea Duhul Sfânt trebuie sa te pocaiesti mai intai, sa iti para rau de pacate si sa iti ceri iertare de la Dumnezeu si de la oamenii fata de care ai pacatuit si apoi sa te botezi ca adult. Multi crestini cred ca prin faptul acesta si-au facut partea si e de ajuns, dar nu e asa ci numai inceputul. Trebuie sa cresti mereu si sa te asemeni tot mai mult lui Isus. Trebuie sa te jertesti in forma de timp, bani, rabdare smerenie. Trebuie sa te lasi invatat de Dumnezeu. Pentru aceasta trebuie citita Biblia si sa te rogi ca sa fi pergatit mai tarziu daca vei merge in misiune si sa faci urmatorul pas pe care il vrea Dumnezeu. Nu trebuie sa se faca misiune intr-o tara indepartata unde costa mult.

Campul nostru de misiune este mediul unde ne aflam. La locul de munca putem vorbi cu colegii despre Dumnezeu. Nu trebuie sa vorbim cu ei cu intentia neaparata de a ii pocai pentru ca atunci vor fi numai dezamagiri. Deci putem sa vorbim fara sa fim noi invatatortii ci sa le punem intrebari ca un nestiutor, ce cred, cum cred, de ce cred asa etc. Nu trebuie sa se faca misiune intr-o tara indepartata unde costa mult. Se poate vorbi cu colegii la munca fara sa ii obligam sa creada ceva, si daca vedem ca sunt impotriva sau nu vor sa discute de loc despre credinta e mai bine sa ii lasam in pace. Dar totusi am ajuns la ceva bun si poate se gandeste mai tarziu la ceea ce am vorbit cu el, chiar daca nu se intoarce la Dumnezeu pe loc. Insa ne-am facut datoria si i-am vorbit despre Dumnezeu. Dar daca ii obligam si ii fortam, si le aratam ca ei nu au dreptate ca se duc in iad, ii provocam numai si vor fi numai impotriva noastra. Si mai mult, daca pleaca in cearta nimeni nu se va simti bine.

Trebuie sa ne gandim ca oamenii au o vointa libera si ca el este influentat puternic de diavol. Nu este usor ca sa ajutam o persoana sa se pocaiasca. Mai ales ca noi nu suntem asa de tari in credinta.

Dar nu numai locul de munca poate fi campul de misiune ci si familia, partenerul, copiii, rudele, cunoscutii, prietenii etc. Trebuie sa le fim un exemplu mereu ca sa nu le dam motiv de barfa sau sa aiba o parere rea despre noi. Mai ales la femei este importanta educarea copiilor si sa ii misioneze.

1 Timotei 2,11-15:

11. Femeia sa invete in tacere, cu toata supunerea.

12. Femeii nu-i dau voie sa invete pe altii, nici sa se ridice mai presus de barbat, ci sa stea in tacere.

13. Caci intai a fost intocmit Adam, si apoi Eva.

14. Si nu Adam a fost amagit; ci femeia, fiind amagita, s-a facut vinovata de calcarea poruncii.

15. Totusi ea va fi mantuita prin nasterea de fii, daca staruie cu smerenie in credinta, in dragoste si in sfintenie.

Vedem cum evanghelizarea nu trebuie facuta in mare stil. Duhul Sfânt nu ne impinge, nu ne obliga. El ne da numai atata cunostinta si credinta cat avem nevoie. Daca cineva vrea sa ramana in credinta asa cum e atunci nu mai vrea sa invete nimic si atunci numai creste. Aici este exact ca si in Pilda talantilor din Matei 25,14-30. Talantii reprezinta darurile, stapanul e Domnul Isus, iar robii suntem noi. Din acest punct de vedere arata lucrurile asa: Domnul Isus merge in cer sa ne pregateasca un loc. Noi ramanem pe pamant si am primit credinta. Unul mai mult sau altul mai putin dupa slujba si cat putem. Se va astepta de la noi sa ne inmultim credinta. Daca am primit mai multa credinta, cu atat mai mult asteapta Domnul Isus de la noi ca si credinta sa se inmulteasca. Dar daca nu se intampla acest lucru, ni se va lua credinta si

vom fi respinsi de Domnul Isus. Mai clar inseamna: cine s-a pocait ca sa faca numai minimum sa ajunga in cer este un prefacut. El nu are interes fata de Dumnezeu ci vrea sa nu ajunga in iad. Deci, o pocainta numai de frica iadului si nu din iubire si covingere pentru Isus. Si pentru ca la Dumnezeu nu e nimic ascuns atunci vor merge in iad asa cum scrie in ultimele 2 versete din Matei 25,14-30:

29. Pentru ca celui ce are i se va da, si va avea de prisos; dar de la cel ce n-are se va lua si ce are!

30. Iar pe robul acela netrebnic, aruncati-l in intunericul de afara: acolo va fi plansul si scrasnirea dintilor."

Acest lucru este miezul si intentia de a deosebi un crestin adevarat fata de unul fals. Un crestin adevarat va fi atras de dragostea lui Isus si face totul din convingere si vrea sa primeasca si mai multa credinta si sa faca si mai mult pentru Dumnezeu. Este ca o dependenta. Este ca la un fumator care se simte tot mai mult atras de tigarile lui. Numai cu diferenta ca e o dependenta buna. Un crestin adevarat urmareste din propria vointa ce vrea Dumnezeu de la El deci, nu fortat ci prin iubirea lui fata de Dumnezeu. Unuia ca el nu trebuie sa ii atragi atentia asupra unui pacat pe care l-ai observat la el, pentru ca si atunci cand nu l-a observat, Duhul Sfânt ii atrage atentia prin constiinta sa. Si atunci se intoarce din pacatul lui si ii pare rau. Dar si daca ignora vocea Duhului Sfânt atunci Dumnezeu nu il va lasa, pentru ca el stie credinta lui e dreapta. De aceea ii va trimite Dumnezeu un alt om care sa ii atraga atentia asupra pacatului lui. Dar daca nu asculta de vocea Duhului il paraseste Dumnezeu pentru ca nu mai vrea sa asculte de vocea Lui ci de cea a diavolului. Si pentru ca Duhul Sfânt nu poate fi acolo unde e diavolul, atunci El pleaca din acea persoana. Nu trebuie sa ne lasam inselati pentru ca scrie clar. Cineva care nu face progrese in credinta merge in iad. Atunci inseamna ca si cel a ramas pe loc, cu atat mai mult cel care traieste in pacat si are scuze si motive si interpretari false din Biblie vor merge in iad?

Mai mult despre acest lucru in tema "Pilda talantilor si pilda fecioarelor":

Inca cateva versete care sa arate clar ce este un crestin chemat si un crestin ales.

Chemati sunt toti acei care se numesc crestini, care au auzit ceva despre Dumnezeu ca si in pilda semanatorului din Luca 8,4-15:

4. Cand s-a strans o gloata mare si a venit la El norod din felurite cetati, Isus a spus pilda aceasta:

5. "Semnatorul a iesit sa-si semene samanta. Pe cand semana el, o parte din samanta a cazut langa drum: a fost calcata in picioare si au mancat-o pasarile cerului.

6. O alta parte a cazut pe stanca; si, cum a rasarit, s-a uscat, pentru ca n-avea umezeala.

7. O alta parte a cazut in mijlocul spinilor: spinii au crescut impreuna cu ea si au inecat-o.

8. O alta parte a cazut pe pamant bun si a crescut si a facut rod insutit." Dupa ce a spus aceste lucruri, Isus a strigat: "Cine are urechi de auzit sa auda."

9. Ucenicii Lui L-au intrebat ce inteles are pilda aceasta.

10. El le-a raspuns: "Voua v-a fost dat sa cunoasteti tainele Imparatiei lui Dumnezeu, dar celorlalti li se vorbeste in pilde, ca "macar ca vad, sa nu vada, si macar ca aud, sa nu inteleaga."

11. Iata ce inteles are pilda aceasta: Samanta este Cuvantul lui Dumnezeu.

12. Cei inchipuiti in samanta cazuta langa drum sunt cei ce aud; apoi vine diavolul si ia Cuvantul din inima lor, ca nu cumva sa creada si sa fie mantuiti.

13. Cei inchipuiti in samanta cazuta pe stanca sunt aceia care, cand aud Cuvantul, il primesc cu bucurie; dar n-au radacina, ci cred pana la o vreme, iar cand vine ispita, cad.

14. *Samanta care a cazut intre spini inchipuieste pe aceia care, dupa ce au auzit Cuvantul, isi vad de drum si-l lasa sa fie inabusit de grijile, bogatiile si placerile vietii acesteia si n-aduc rod care sa ajunga la coacere.*

15. *Samanta care a cazut pe pamant bun sunt aceia care, dupa ce au auzit Cuvantul, il tin intr-o inima buna si curata si fac rod in rabdare.*

Alesi sunt numai cei dintre cei chemati in care samanta ramana in pamant si aduce roade, creste. Deci nu ajunge ca numai sa fie semanata samanta. Si aici se poate asemana samanta cu credinta. In cel care vine credinta dar nu creste, acela nu apartine decat celor chemati si se duce in iad. De ceea ar trebui sa se pocaiasca neaparat acea persoana daca ii este importanta salvarea sufletului lui.

Cei chemati ii putem vedea in versetele:

Romani 1,5-7.

5. *prin care am primit harul si apostolia, ca sa aducem, pentru Numele Lui, la ascultarea credintei pe toate neamurile,*

6. *intre care sunteti si voi, cei chemati sa fiti ai lui Isus Hristos.*

7. *Deci voua tuturor, care sunteti preaiubiti ai lui Dumnezeu in Roma, chemati sa fiti sfinti: Har si pace de la Dumnezeu, Tatal nostru, si de la Domnul Isus Hristos!*

Aici sunt numiti in prima parte cei chemati dar si cei alesi, pentru ca "preaiubitii chemati sa fiti sfinti" pot sa fie numai cei alesi, pentru ca cei chemati merg in iad.

Luca 8,5-7:

5. *"Semnatorul a iesit sa-si semene samanta. Pe cand semana el, o parte din samanta a cazut langa drum: a fost calcata in picioare si au mancat-o pasarile cerului.*

6. *O alta parte a cazut pe stanca; si, cum a rasarit, s-a uscat, pentru ca n-avea umezeala.*

7. *O alta parte a cazut in mijlocul spinilor: spinii au crescut impreuna cu ea si au inecat-o.*

Pentru cei alesi gasim urmatorul verset:

Luca 8,8:

8. *O alta parte a cazut pe pamant bun si a crescut si a facut rod insutit." Dupa ce a spus aceste lucruri, Isus a strigat: "Cine are urechi de auzit sa auda."*

Luca 8,21:

21. *Dar El, drept raspuns, a zis: "Mama Mea si fratii Mei sunt cei ce asculta Cuvantul lui Dumnezeu si-l implinesc."*

Deci trebuie sa sa faci ce spune Dumnezeu si nu ce spune un om, sau ce vrem noi. Atunci suntem pe partea celor alesi, de partea cea buna.